

FRAUS I ESTAFES TELEFÒNIQUES O INFORMÀTIQUES

No descobrirem la sopa d'all si diem que les estafes telefòniques i/o informàtiques estan a l'ordre del dia. Queda enrere l'estafa de l'estampeta, el "tocomotxo" o altres tipus d'enganys que fa uns anys causaven un perjudici econòmic a les persones. La coincidència en el temps i l'espai de l'estafador/a i de l'estafat/da tampoc és la tendència actual. I d'estafes de quanties menors hem passat a grans quantitats estafades, sempre en una estona breu de temps. És la dura realitat i des de l'OMIC en som conscients. No hi ha setmana que una persona consumidora visiti la nostra oficina per buscar una solució a l'estafa de la qual ha estat víctima.

Les modalitats són infinites. Les més habituals i menys complexes són demanar-nos diners en base a històries falses, originades en desgràcies o falses inversions, ja sigui per WhatsApp o per telèfon.

Però les més perilloses són les estafes mitjançant els sistemes informàtics. Els coneguts com a ciberdelictes. En aquests casos, utilitzant el nostre terminal mòbil o el nostre ordinador, algú des d'un lloc desconegut (normalment fora de la Unió Europea) sostreu les nostres dades i en conseqüència suplanta la nostra personalitat. El resultat d'aquesta sostracció és el perjudici econòmic del ciutadà/na. Ja sigui mitjançant compres que nosaltres no fem, crèdits que no hem demanat o transferències que no hem ordenat. I tots aquests moviments en perjudici del nostre patrimoni.

Un cop detectem aquests moviments fraudulents això dona inici a un nou problema. Tenim alguna opció de recuperar-los? El primer que s'ha de fer és trucar a la nostra entitat bancària per bloquejar i anular comptes i/o targetes. El segon pas és denunciar els fets davant de la policia, és a dir, els Mossos d'Esquadra. I la tercera gestió és intentar recuperar aquest diners.

Difícilment els recuperarem d'aquest estafador/a, que com hem dit pot estar fora de la Unió Europea. És certament molt difícil que la policia el o la localitzi. Per tant, què ens queda? Reclamar qui té o hauria de tenir cura dels nostres diners: la entitat bancària. Cada cop més, els jutjats estan traslladant aquesta responsabilitat, anomenada gairebé objectiva, als bancs i no tant a la possible negligència de la persona consumidora. Per tant, cal reclamar als bancs i l'OMIC us pot informar i ajudar.

En tot cas, cal desconfiar i dubtar de qualsevol trucada, missatge SMS, correu electrònic o WhatsApp que rebem demanant dades nostres. És la millor protecció de la persona consumidora.